

Colectia

Disney

Clasic

Frumoasa Adormita

BIBLIOTECA ///
adevarul
PENTRU COPII

Frumoasa Adormită

BIBLIOTECA
adevărul
PENTRU COPII

Copyright © 2009 Disney Enterprises, Inc.
Toate drepturile rezervate.
Titlu original:
Sleeping Beauty
Titlu în limba română:
Frumoasa Adormită
Redactor: Alexandru Trifoi
Copertă la Castelli Bolis, Italia, 2009
Publicat de Editura Adevărul Holding
în colaborare cu Egmont România

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Frumoasa Adormită / red.: Alexandru Trifoi.
București : Egmont România, 2009
ISBN 978-606-519-189-1

I. Trifoi, Alexandru (red.)

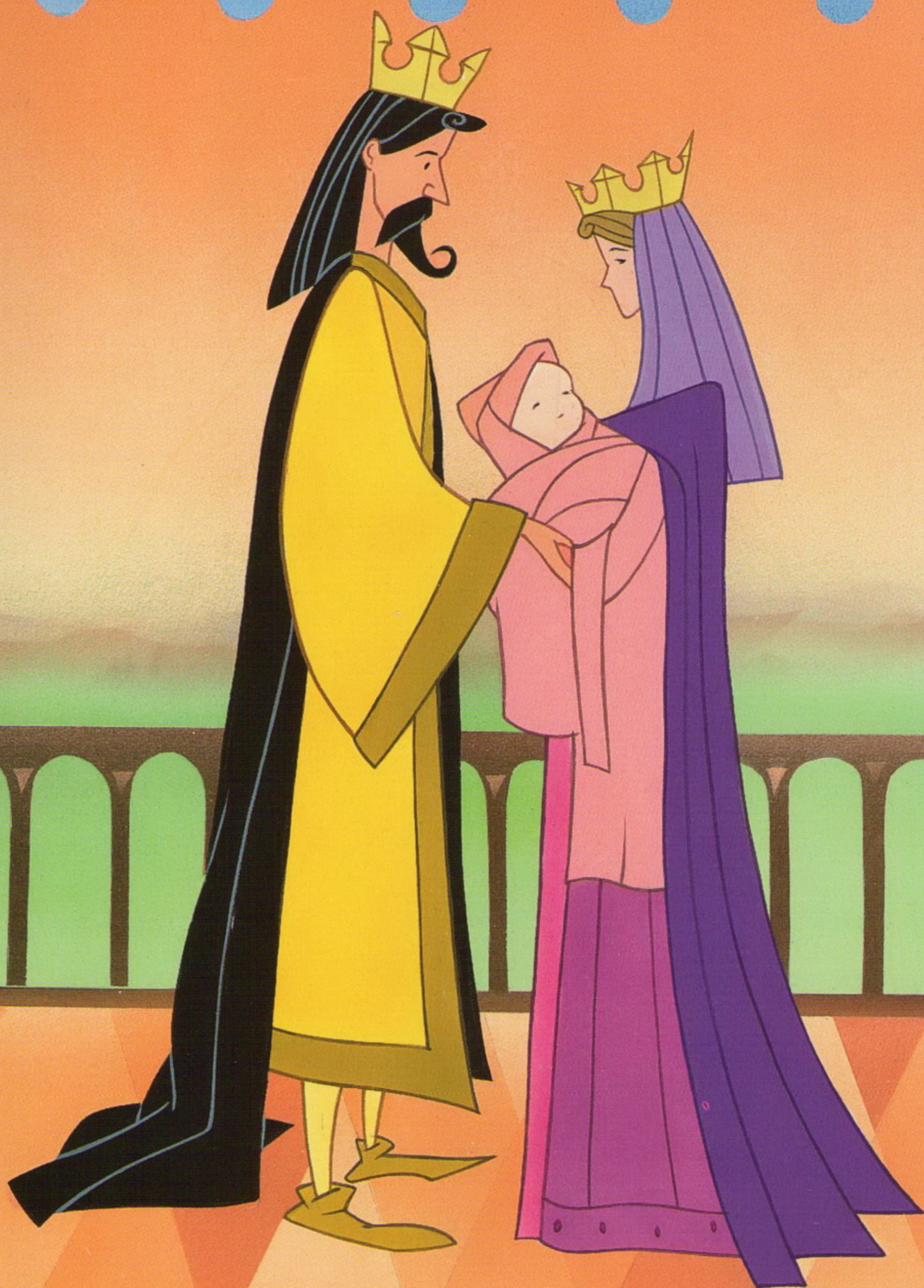
087.5
821.111(73)-93-34=135.1

Editura Adevărul Holding
Director general: Răzvan Cornețeanu
Director executiv: Ioana Voicu
Project manager: Daniel Eberhat
Comenzi la: www.adevarul.ro/carte
cartecopii@adevarul.ro
Tel.: 021.407.76.38;
021.407.76.51; Fax: 021.407.76.42
Adresa: Str. Fabrica de Glucoză nr. 21,
București, sector 2

Cu mult timp în urmă,
într-un regat din ținuturi înde-
părtate, într-o dimineață mai
frumoasă decât oricare alta,
s-a născut o prințesă. Se spune
că, în dimineața aceea, soa-
rele a răsărit mai devreme
doar pentru a putea mângâia
chipul frumoasei prințese.

Regele Ștefan și regina Leah își priveau fiica și zâmbeau fericiți. Vreme îndelungată își doriseră un copil și iată că visul lor se împlinise în sfârșit.
– O vom boteza Aurora! spuse regina. Acesta este numele răsăritului, al speranței și al luminii!

Vestitorul oraşului anunţă naşterea micuţei prinţese şi, în scurt timp, oamenii locului şi cei din ţinuturile vecine sosiră la marea sărbătoare. Cei mai de seamă oaspeţi erau prietenii apropiaţi ai regelui Ştefan, regele Hubert şi fiul său, prinţul Phillip.

După câteva clipe, o rază de lumină străluci prin fereastră şi, odată cu ea, îşi făcură apariţia cele trei zâne bune, Flora, Fauna şi Vreme Bună. Se apropiară de leagăn şi priviră uimite bebeluşul.

Apoi, Flora ridică bagheta magică și spuse:
– Micuță prințesă, îți voi dărui frumusețea!

Veni rândul Faunei, care continuă ursita,
rotind în aer bagheta magică.

– Gîngășă copilă, eu îți voi dăruia un glas
minunat cu care vei încanta auzul tuturor!

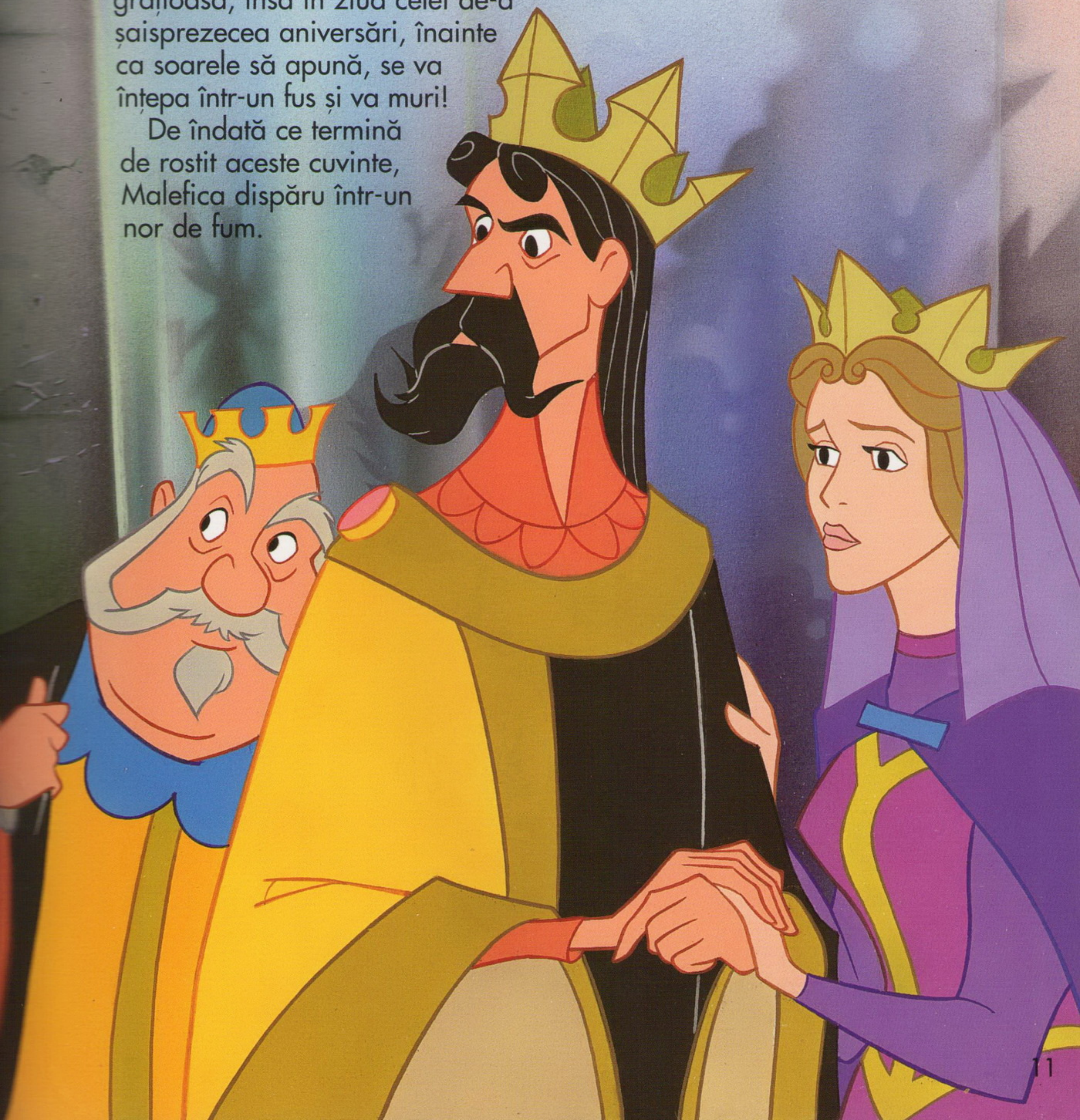
Cea din urmă era Vreme Bună. Zâna flutură bagheta pe deasupra pătuțului prințesei, când... BUM!

Sala tronului se zgudui, porțile palatului se deschiseră cu un zgomot asurzitor sub lovitura unui fulger puternic. O femeie cu mantie neagră se desluși din văpaia care răsărise în încăpere.

– Este Malefica! șopti Fauna.

– Ei, dar ce companie aleasă ai adunat aici, rege Ștefan! spuse Malefica, privind împrejur. M-am simțit jignită pentru că n-am primit și eu o invitație. Dar, ca o dovadă a bune mele cuviințe și a faptului că nu port pică nimănui, voi face și eu un dar copilei. Prințesa va crește frumoasă și grațioasă, însă în ziua celei de-a șaisprezecea aniversări, înainte ca soarele să apună, se va înțepa într-un fus și va muri!

De îndată ce termină de rostit aceste cuvinte, Malefica dispăru într-un nor de fum.

- O, nu! strigă regina, apoi fugi lângă pătuțul prințesei luându-și fiica în brațe.
- Vreme Bună încă nu i-a dăruit nimic bebelușului! spuse Fauna.
- Dar poate să dezlege blestemul ăsta cumplit? întrebă regele.
- Nu, Vreme Bună nu poate face asta! Dar poate să ne ajute! spuse Flora.

Fără să mai stea pe gânduri, Vreme Bună ridică bagheta magică și începu să rostească ursita.

Darul meu pentru copilă
Va fi ca moartea să învingă,
Blestemul va veni în somn adânc
Și vraja se va rupe numai când,
Iubire adevărată va întâlni
Și dulcele sărut al ei îl va primi!

Regele Ștefan porunci de îndată ca toate fusele din regat să fie arse.
În vremea aceasta, zânele bune puseră la cale un plan care să o ajute pe prințesă să ocolească trufia vrăjitoarei.

– Vom trăi ca niște femei simple, într-o căbănuță sărăcăcioasă și o vom crește pe copilă departe de locul acesta! spuse Flora.

– Da, am putea avea noi grijă de prințesă! întări Fauna.

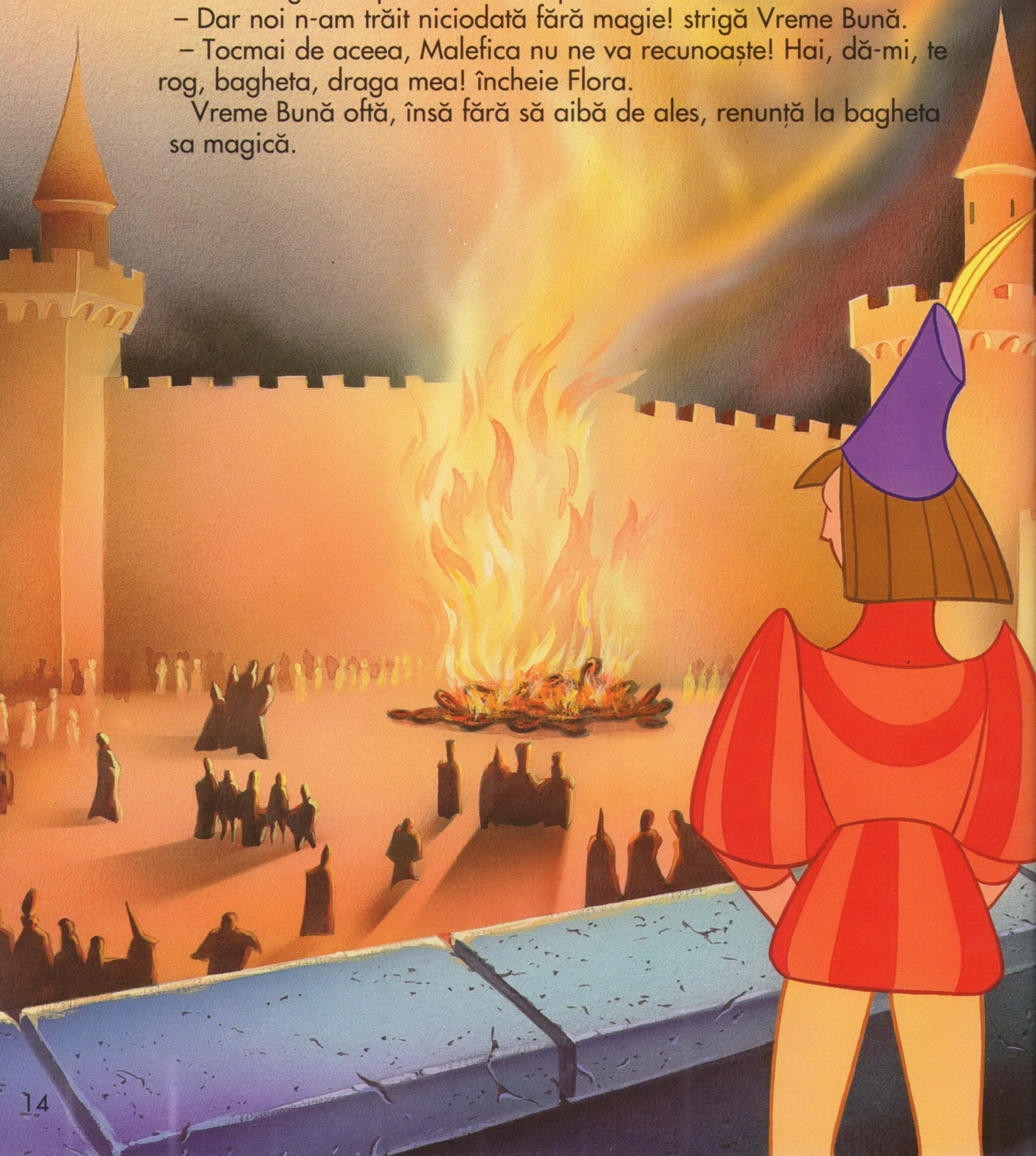
– Noi avem și puterea vrăjilor cu care să o apărăm! spuse Vreme Bună.

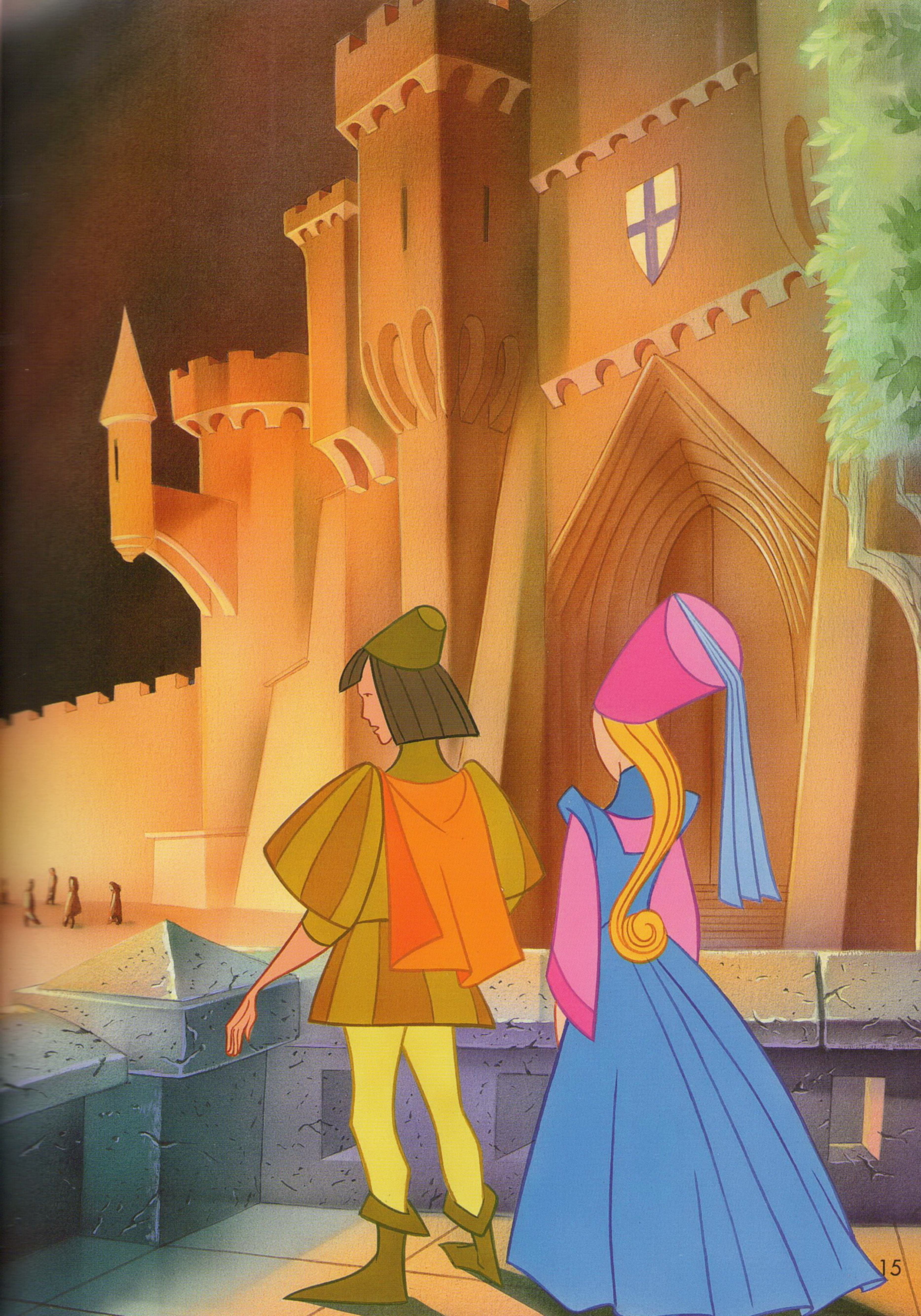
– Fără magie! răspunse Flora răspicat.

– Dar noi n-am trăit niciodată fără magie! strigă Vreme Bună.

– Tocmai de aceea, Malefica nu ne va recunoaște! Hai, dă-mi, te rog, bagheta, draga mea! încheie Flora.

Vreme Bună oftă, însă fără să aibă de ales, renunță la bagheta sa magică.

Regele și regina încuviințară planul zânelor, mai ales că era singura cale de a o salva pe prințesă.

Fauna o luă pe copilă din brațele mamei sale, încercând s-o liniștească pe aceasta.

– Ne vom vedea la apusul celei de-a șaisprezecea aniversări a prințesei! Până atunci va fi pe mâini bune!

Zânele părăsiră castelul, pentru a ajunge cât mai repede printre oamenii simpli.

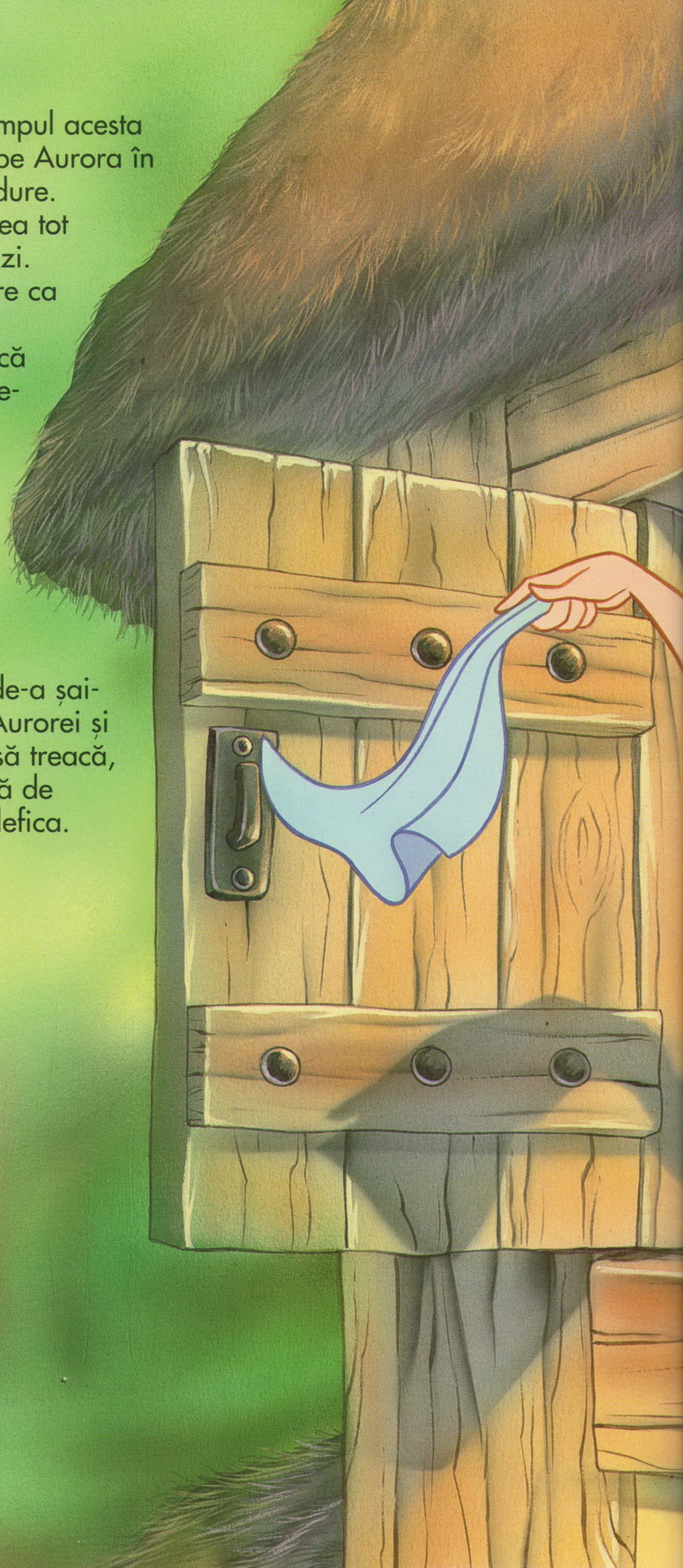
Malefica avea iscoade peste tot, așa că cele trei urmau să călătorească foarte repede, fără să atragă atenția.

Anii trecură și în tot timpul acesta zânele bune o crescură pe Aurora în căbănuța ascunsă în pădure. Prințesa creștea și devenea tot mai frumoasă în fiecare zi. Avea cosițele strălucitoare ca aurul și ochii albaștri ca două safire. Dar pentru că avea buzele roșii și catifelate ca niște petale de trandafir, zânele bune o strigau Rose. Era singurul nume pe care Aurora știa că-l poartă – așa că taina despre cine era cu adevărat rămăsese bine păstrată.

Sosise și ajunul celei de-a șaisprezecea aniversări a Aurorei și de îndată ce ziua avea să treacă, prințesa ar fi fost scăpată de blestemul vrăjitoarei Malefica.

Malefica nu-și putea lua gândul de la aniversarea prințesei Aurora.
– Au trecut șaisprezece ani și nicio veste despre ea! murmura vrăjitoarea furioasă către supușii săi. Sunteți siguri că ați căutat-o peste tot?
– Am căutat peste tot! În munți, în sate, în toate casele și în toate pătuțurile! răspunse conducătorul supușilor.
– Pătuțuri? În toți anii ăștia ați căutat un bebeluș? Netotilor! scrâșni Malefica. Apoi se întoarse către corbul său și îi spuse tulburată:
– Tu ești ultima mea speranță! Zboară cât mai departe și caută o tânără de șaisprezece ani! Toată nădejdea mi-e în tine!

Era dimineata zilei in care Rose isi sarbatoarea ziua de nastere. La sfarsitul zilei, blestemul avea sa fie dezlegat, iar zanele ar fi putut s-o ducă pe printesa parintilor sai adevarati. Insa, inainte de asta, zanele bune voiau sa-i pregătească o petrecere surpriza. Au trimis-o pe Rose in padure sa adune fragi, pentru ca ele sa aiba ragazul de a pune la punct distractia.

– Va fi o petrecere de toata frumusetea! chiui fericita Vreme Buna.

– Si vom avea si o minunatie de tort! adauga Fauna.

Flora deschise apoi un cutar si scoase de acolo cateva bucati de material minunate.

– Vom croi si o rochie de care printesa va fi mandra! spuse ea.

– Ma duc sa aduc baghetele! spuse Vreme Buna incantata.

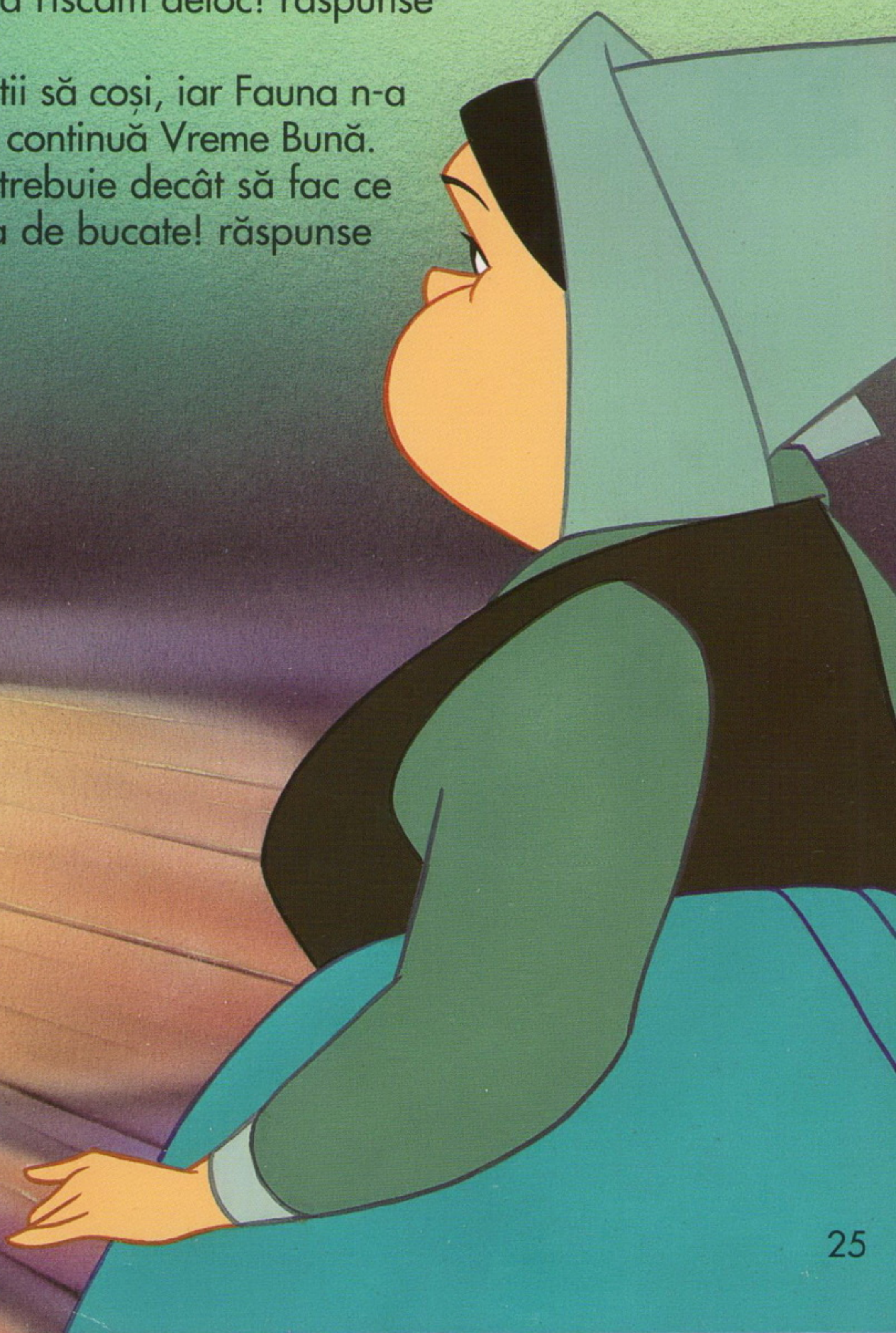
– Fara magie! striga Flora.

– Dar cei saisprezece ani se apropie de sfarsit! insista Vreme Buna.

– Nu vreau sa riscam deloc! raspunde hotarata Flora.

– Dar tu nu stii sa cozi, iar Fauna n-a gatit niciodata! continua Vreme Buna.

– O, dar nu trebuie decat sa fac ce scrie in cartea de bucate! raspunde Fauna.

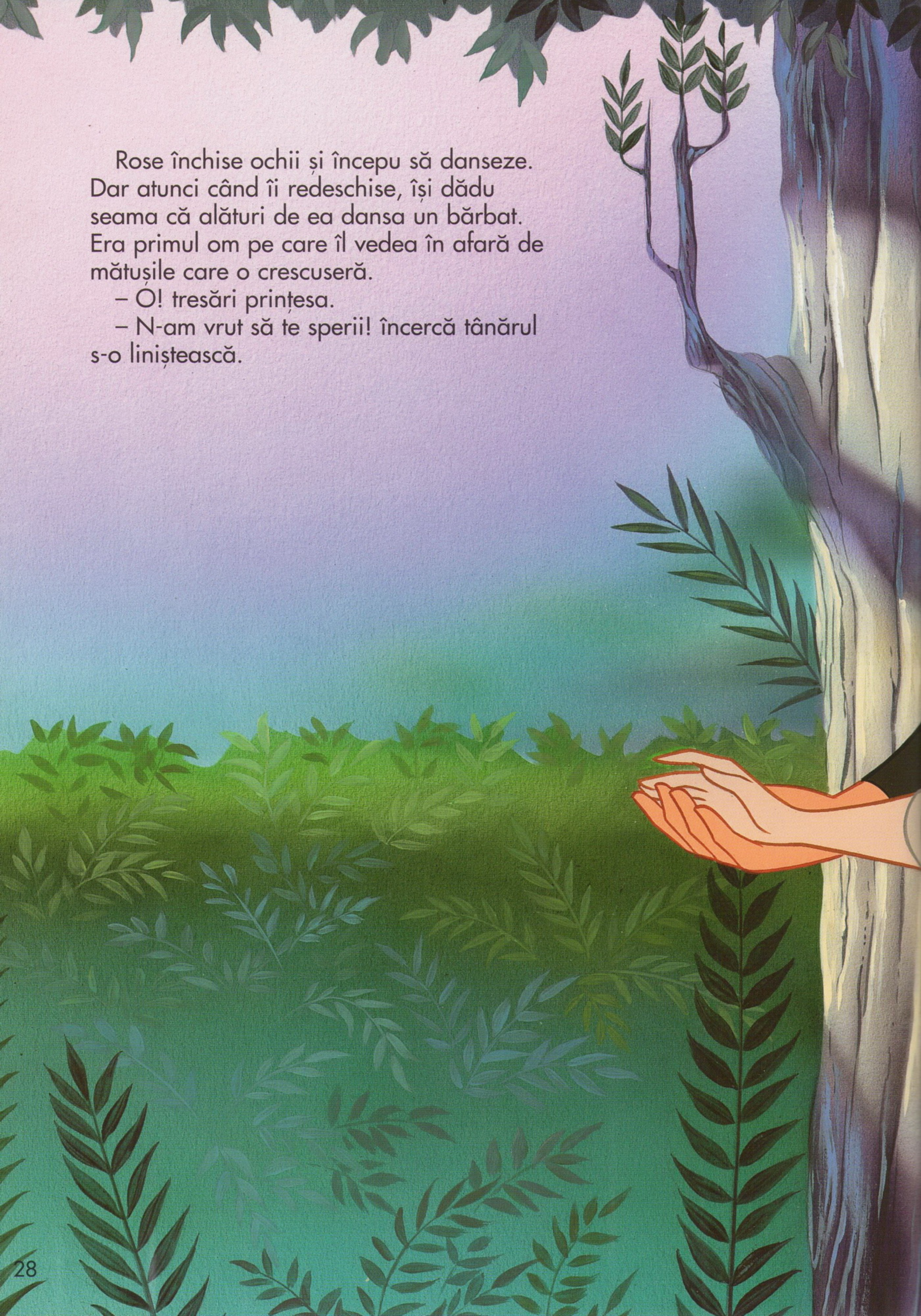

În vremea aceasta, în pădure, Rose se plimba veselă, purtând pe braț coșulețul de paie pe care îl luase pentru fragi. Printre crengile copacilor răsună cântecul vioi ai păsărelelor. Rose începu să cânte și ea împreună cu ele. Glasul prințesei era atât de frumos, încât păsările se opriră pentru a o asculta.

La marginea pădurii, mai era cineva pe care glasul prințesei îl vrăjise – un tânăr chipeș călare pe calul său alb.

– Ce frumos! Hai să vedem de unde vine cântecul acesta minunat! îi spuse tânărul calului său.

The illustration depicts a serene forest scene. On the right side, a large, textured tree trunk is visible, with a few branches extending upwards. In the foreground, a pair of hands is shown clasped together, resting against the tree trunk. The background is a soft, gradient sky transitioning from light purple at the top to a pale blue-green. The ground is covered in dense, vibrant green foliage, with various leaf shapes and textures. The overall mood is peaceful and contemplative.

Rose închise ochii și începu să danseze.
Dar atunci când îi redeschise, își dădu
seama că alături de ea dansa un bărbat.
Era primul om pe care îl vedea în afară de
mătușile care o crescuseră.

- O! tresări prințesa.
- N-am vrut să te sperii! încercă tânărul
s-o liniștească.

Aurora încremenise de emoție. Dar își reveni într-o clipă, amintindu-și că nu avea voie să le vorbească străinilor. Se întoarse numaidecât și o rupse la fugă.

– Când o să te mai pot vedea? strigă tânărul.

Și, în ciuda indicațiilor stricte primite de la mătușile sale, Aurora nu-și putu reține un răspuns.

– În seara asta! La căbănuța de lemn din vale! strigă prințesa fără să se oprească.

Zânele se străduiră să ducă la bun sfârșit pregătirile pentru Auro-ra, însă prăjitura Faunei arăta ca un castel de nisip gata să se prăbu-șească, iar rochia croită de Flora semăna destul de bine cu un cort de circ.

– Cred că ne-am prostiț destul! izbucni Vreme Bună. Mă duc să iau baghetele!

– Știi, cred că are dreptate până la urmă! spuse Fauna.

Flora înțelese că era timpul să renunțe. N-ar fi fost cu puțință s-o deza-măgească pe prințesă tocmai de ziua ei. Dar folosirea baghetelor magice le-ar fi putut pune în pericol. Ar fi fost suficientă o urmă de pulbere magică pentru ca Malefica să le descopere.

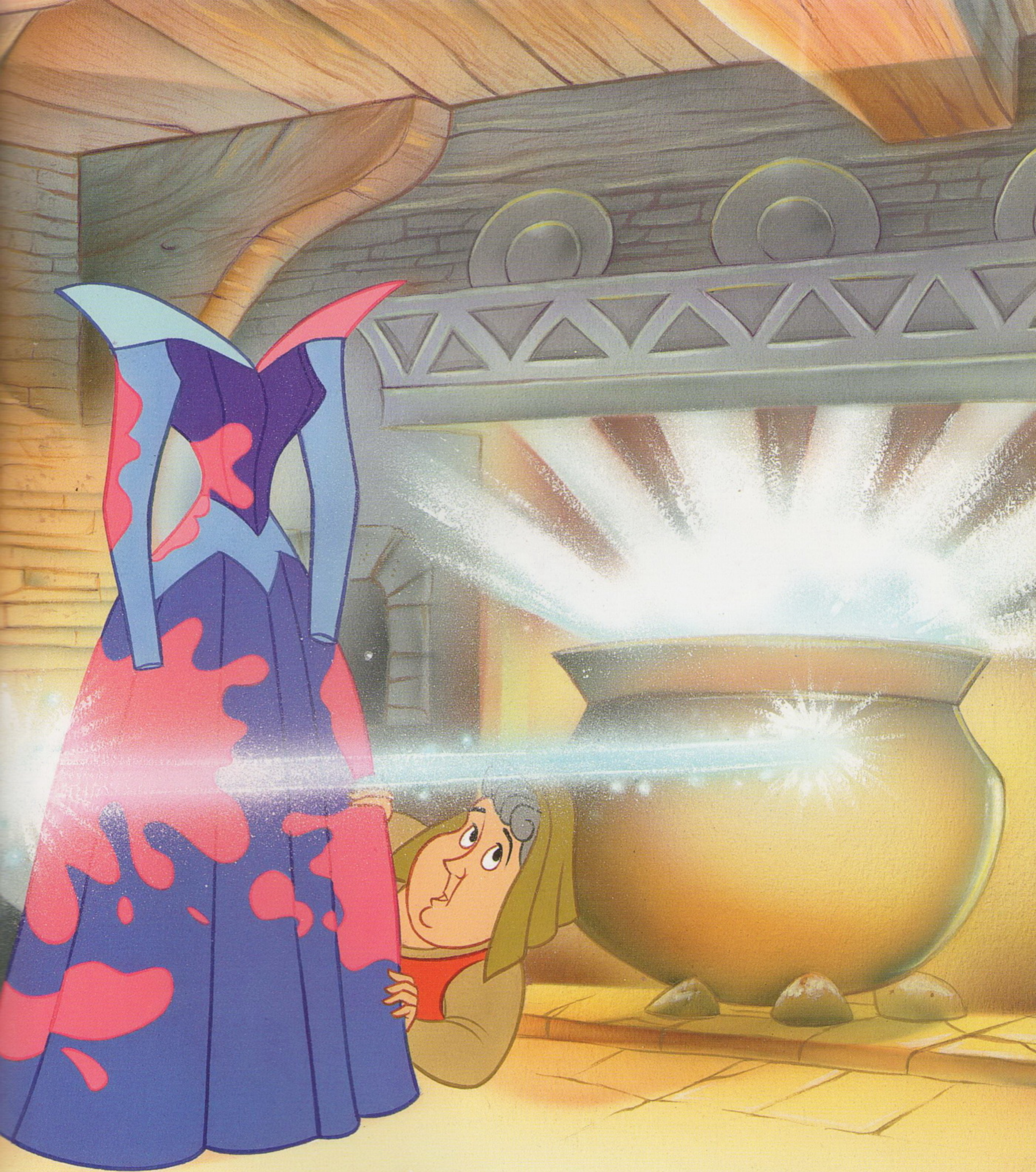

– Bine! Fie! Dar închi-
deți toate ferestrele și aco-
periți toate crăpăturile casei!
aprobă Flora într-un târziu.

Zânele se grăbiră să urmeze
instrucțiunile Florei. Apoi, cu
baghetele magice, începură
pregătirile pentru petrecere.
Zzzzzzing! Vreme Bună curăță
într-o clipă căbănuța făcând-o
să sclipească.

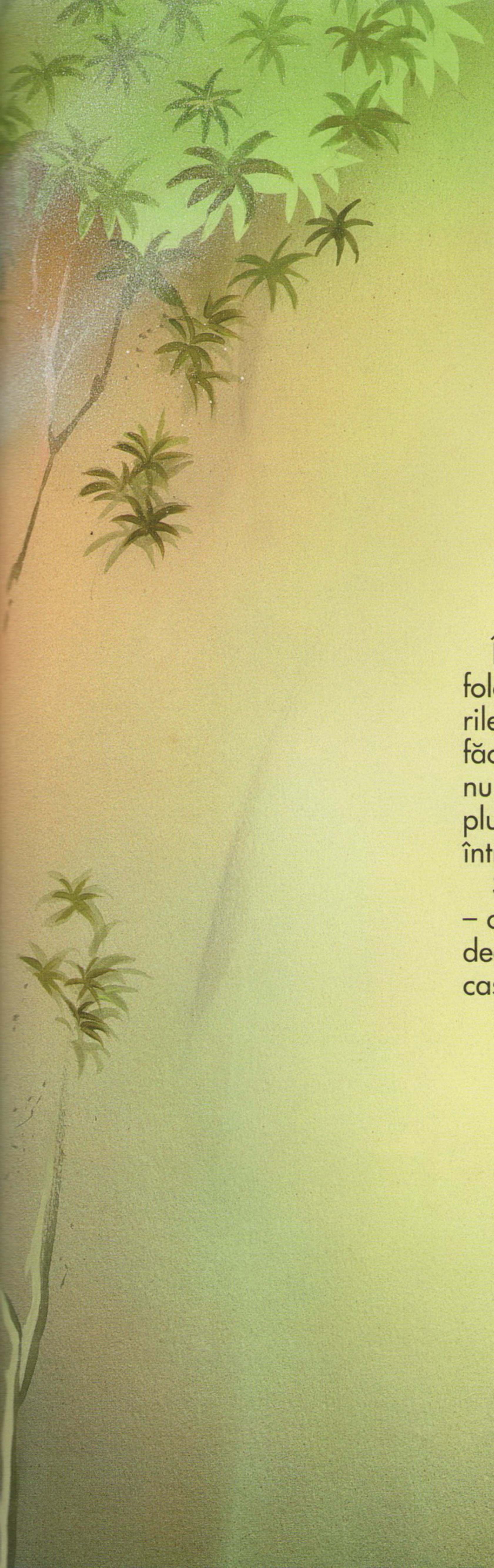
Zzzzzing! Fauna pregăti un tort spectaculos! Zzzzzzzing! Flora făcu o rochie de seară care ar fi putut să taie respirația oricui.

Apoi Vreme Bună îndreptă bagheta către rochie și rosti:

– Să fie albastră!

Iar rochia se coloră ca prin minune în albastru. Zzzzzing! Flora îi schimbă din nou culoarea în roz. Zzzzzzzin! Albastru! Zzzzzzzing! Roz!

În vreme ce Vreme Bună și Flora își foloseau baghetele pentru a schimba culorile rochiei Aurorei, pulberea magică își făcea loc prin singurul loc la care zânele nu se gândiseră – hornul căbănuței. În aer pluteau stelute colorate albastre și roz, ca într-un joc de artificii.

Și, desigur, cineva a remarcat acest lucru – corbul vrăjitoarei care se rotea în zbor pe deasupra pădurii. Se întoarse în grabă la castelul Maleficei, încărcat cu vești bune.

În cabană, zânele o auziră pe Rose cântând, semn că se întorcea acasă.

– Surprizăăă! La mulți ani! strigară zânele bune într-un glas când prințesa se arătă în pragul ușii.

– Dragele de voi! strigă încântată Rose. Aceasta este cea mai frumoasă zi din viața mea! Abia aștept să îl cunoașteți și voi!

Și dintr-odată zâmbetele zânelor se topiră.

– Ai întâlnit un străin? întrebă Flora.

– Nu e un străin! răspunse prințesa învârtindu-se nerăbdătoare prin toată încăperea. L-am mai întâlnit cândva... într-un vis!

Zânele se priviră una pe cealaltă, împărțându-și uimirea.

– S-a îndrăgostit! spuse Fauna.

– Rose, dar tu ești deja logodită! încercă Fauna s-o lămurească pe fată. Te-ai logodit cu prințul Phillip încă din ziua în care te-ai născut, draga mea!

– Dar nu e cu putință! răspunse Rose. Ca să mă căsătoresc cu un prinț ar trebui să fiu...

– Tu ești o prințesă! Iar numele tău adevărat este Aurora! explică Flora. În seara asta te vom duce înapoi părinților tăi adevărați, regele Ștefan și regina Leah!

– Dar... nu se poate! El va veni aici în seara asta! izbucni Rose.

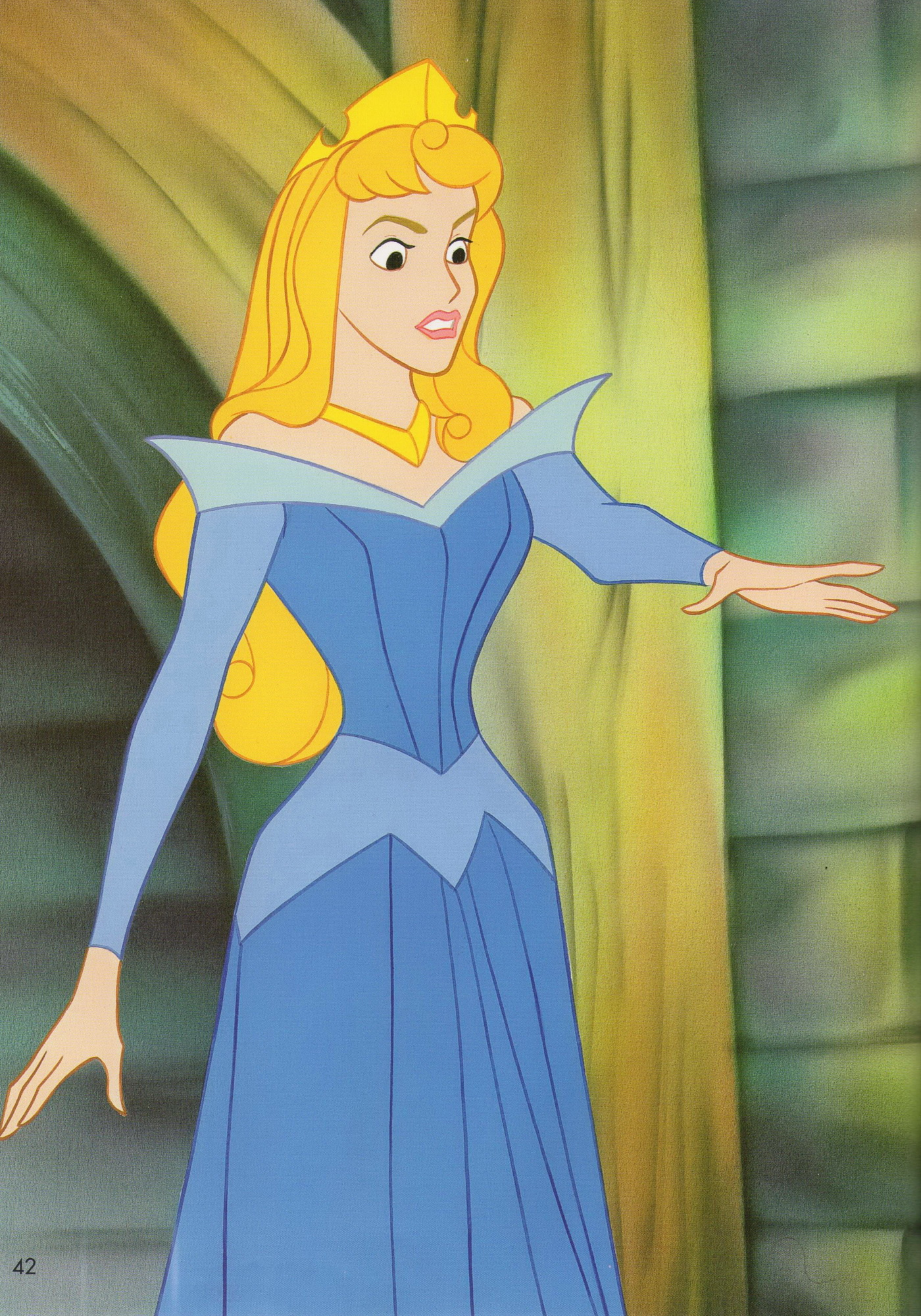
– Îmi pare rău, copila mea! Dar nu-l vei putea revedea pe tânărul acela. În seara aceasta ne întoarcem la castel, răspunse Flora.

– Nu! Nu! strigă disperată tânăra prințesă.

Zânele traversară cu mare grijă podul către castel. Aurora era uluită de frumusețea regatului. Însă nu-și putea lua gândul de la dragostea adevărată la care renunțase odată cu plecarea sa.

Ajunsă în castel, Flora roti bagheta magică și așeză pe capul prințesei o coroniță din aur. Acum era o prințesă adevărată, dar la ce bun, dacă nu putea împărtăși această bucurie cu dragostea sa? Lacrimile Aurorei începură să curgă.

– Hai să mergem! S-o lăsăm puțin singură! le spuse Flora celorlalte zâne.

De îndată ce zânele plecară, în încăperea apărură un glob de lumină verzuie. Vrajită, Aurora se ridică și începu să pășească spre globul verzui, ca și când o forță invizibilă ar fi atras-o într-acolo. Învăluită în umbre negre, o siluetă își făcu apariția în dreptul razelor de lumină – Malefica!

Aurora urmări globul de lumină până într-una dintre încăperile mici aflate în turnul castelului.

Aurora privea neputincioasă cum lumina căpăta tot felul de forme ciudate. Globul începu să se mărească, se răsuci și se transformă într-un fus strălucitor.

– Atinge fusul! Atinge-l! murmură Malefica, ascunsă în întunericul din încăpere.

Ochii Aurorei sticleau, iar privirea ei rămase fixată către fus. Întinse brațul încet către fusul care parcă aștepta mângâierea ei.

De pe holul castelului, Vreme Bună recunoscuse vocea îngrozitoare a vrăjitoarei.

Învăluită într-un nor de fum, vrăjitoarea aștepta mulțumită.

– Prostulelor! Credeți că mă puteți învinge? Ei, iat-o pe drăgălașa voastră prințesă!

Malefica trase de marginea pelerinei descoperind-o pe Aurora, care zăcea nemișcată pe podea, cu ochii închiși. În ciuda eforturilor disperate ale zânelor, blestemul cumplit al vrăjitoarei se împlinise.

În acest timp, în sala tronului, oaspeții așteptau sosirea perechii regale.

Flora își aminti cuvintele pe care le rostise Vreme Bună la nașterea prințesei:

„Și vraja se va rupe numai când,
Iubirea adevărată va întâlni,
Și dulcele sărut al ei îl va primi!”

Dacă ar fi știut unde să-l găsească pe tânărul de care se îndrăgostise Aurora, sărutul lui ar fi putut s-o salveze.

Între timp, însă, zânele găsiră o soluție pentru a liniști spaima regelui și a reginei. Cele trei pudrară castelul cu pulbere magică și întreaga curte adormi.

Chiar înainte ca regele Hubert să adoarmă, Flora îl auzi povestind despre prințul Phillip care se îndrăgostise de o fată de țăran, pe care spunea că a cunoscut-o cândva, într-un vis!

– Cândva... într-un vis? repetă Flora. Acestea sunt exact cuvintele pe care le-a spus Aurora! Dacă prințul Phillip este tânărul pe care Aurora l-a întâlnit în pădure, atunci înseamnă că sărutul lui va rupe vraja!

– Hai să mergem! Trebuie să-l găsim neapărat pe prințul Phillip! strigă Flora agitată.

În inima pădurii se afla prințul care ajunsese la căbănuța unde îi dăduse întâlnire Aurora. Creaturile îngrozitoare ale vrăjitoarei îl așteptau. Îl prinseră și îl legară imediat ce acesta trecu pragul cabanei.

– Vai, ce surpriză plăcută! Eu pun capcane pentru o țărancă și-mi pică în plasă un prinț! se auzi vocea plină de cruzime a Maleficei.

Malefica îl duse pe Phillip în castelul ei și le porunci slugilor sale să-l lege în lanțuri pe prinț. Apoi, vrăjitoarea îi arătă tânărului globul de cristal.

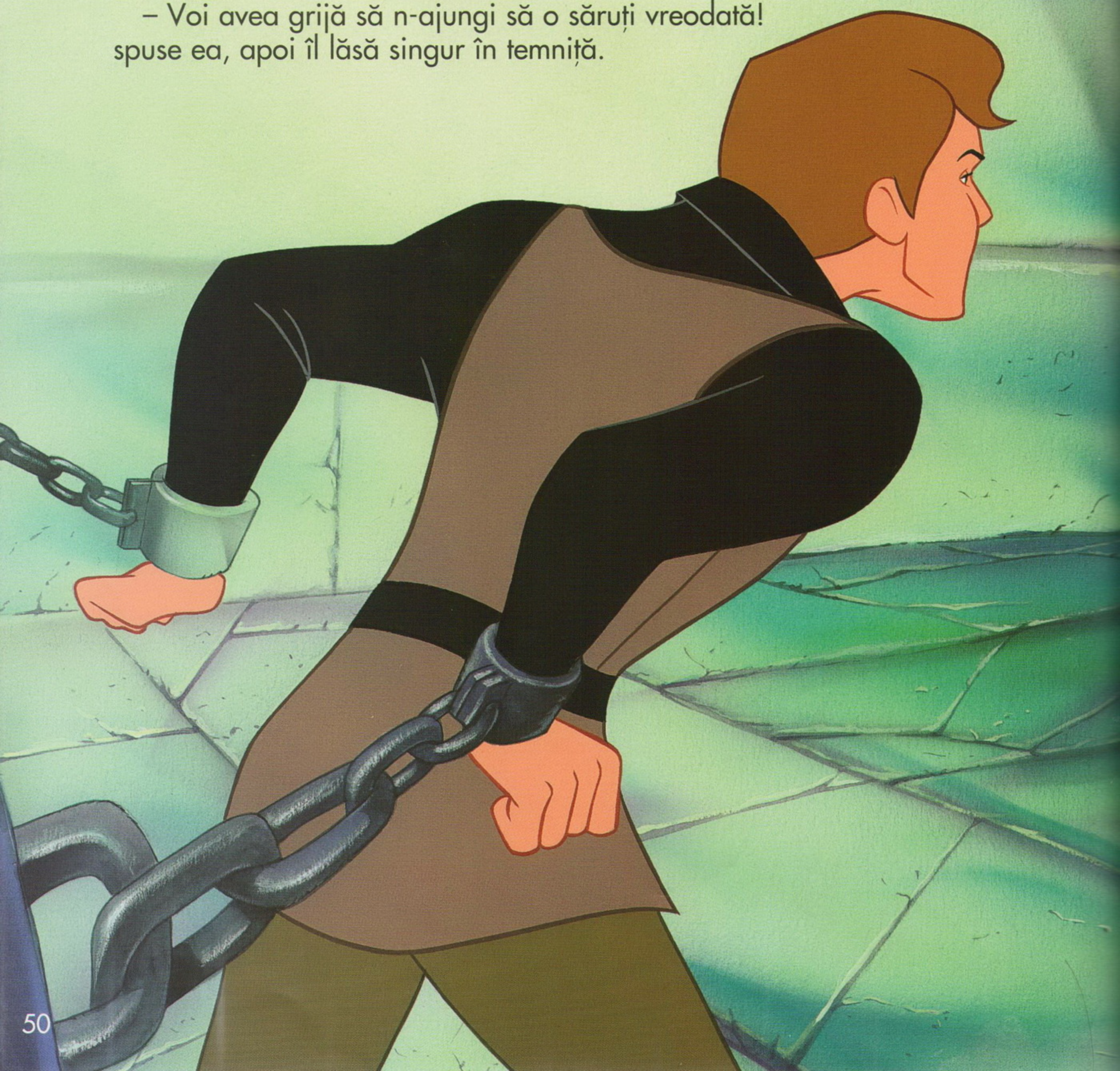
– Iată castelul regelui Ștefan, unde prințesa Aurora va rămâne pentru totdeauna, dormind în turn!

Prințul Phillip tresări când zări chipul Aurorei în globul de cristal.

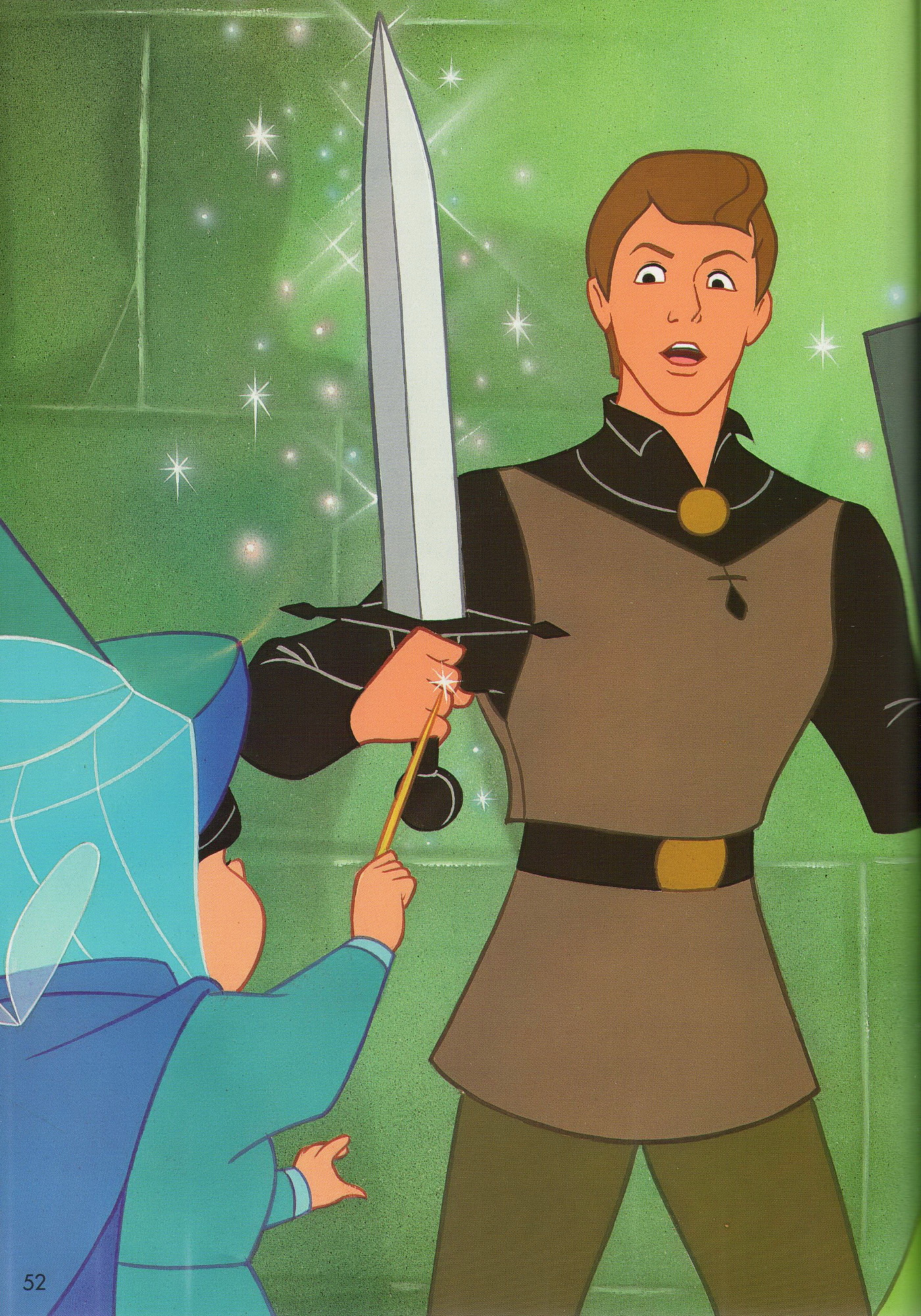
– A, da...! Ea este țărancă de care te-ai îndrăgostit în pădure! adăugă Malefica.

Vrăjitoarea hohoti răutăcioasă.

– Voi avea grijă să n-ajungi să o săruți vreodată! spuse ea, apoi îl lăsă singur în temniță.

Zânele ajunseră la cabană și nu găsiră decât pelerina prințului Phillip. Fără să mai stea pe gânduri, porniră către castelul Maleficei.

Ajunse la castel, zânele bune îi zăriră pe supușii vrăjitoarei care dansau în jurul unui foc uriaș. Reușiră să-l găsească pe prinț și, folosind puterile magice, îl eliberară.

Apoi, Flora ridică bagheta magică și în mâinile prințului Phillip apărură o sabie și un scut strălucitor. Tânărul avea nevoie de ele pentru a o învinge pe Malefica.

Printul Phillip încercă să-și găsească adăpost, însă creaturile vrăjitoarei reușiră să-l încolțească. Curajos, printul ridică sabia și porni lupta. Reuși să țină piept monștrilor, se retrase pe marginea zidurilor și sări.

– Ai grijă, Phillip! se auzi vocea Florei.

Luptătorii Maleficei se aliniaseră pe zidurile castelului și aruncau cu bolovani către prinț. Flora roti bagheta și praful magic învălui pietroaiele. Zzzzzing! Într-o clipă bolovanii se transformară în baloane de săpun. Phillip încălecă și porni în goană către castelul regelui Ștefan. Malefica îl zări pe Phillip îndepărtându-se și începu să arunce săgeți de foc în urma lui. Nu reuși să-l atingă și vrăjitoarea aproape că înnebuni de furie pentru că prințul reușise să scape. Phillip pornise războiul împotriva ei... iar ea se simțea mai pregătită ca oricând să-l învingă!

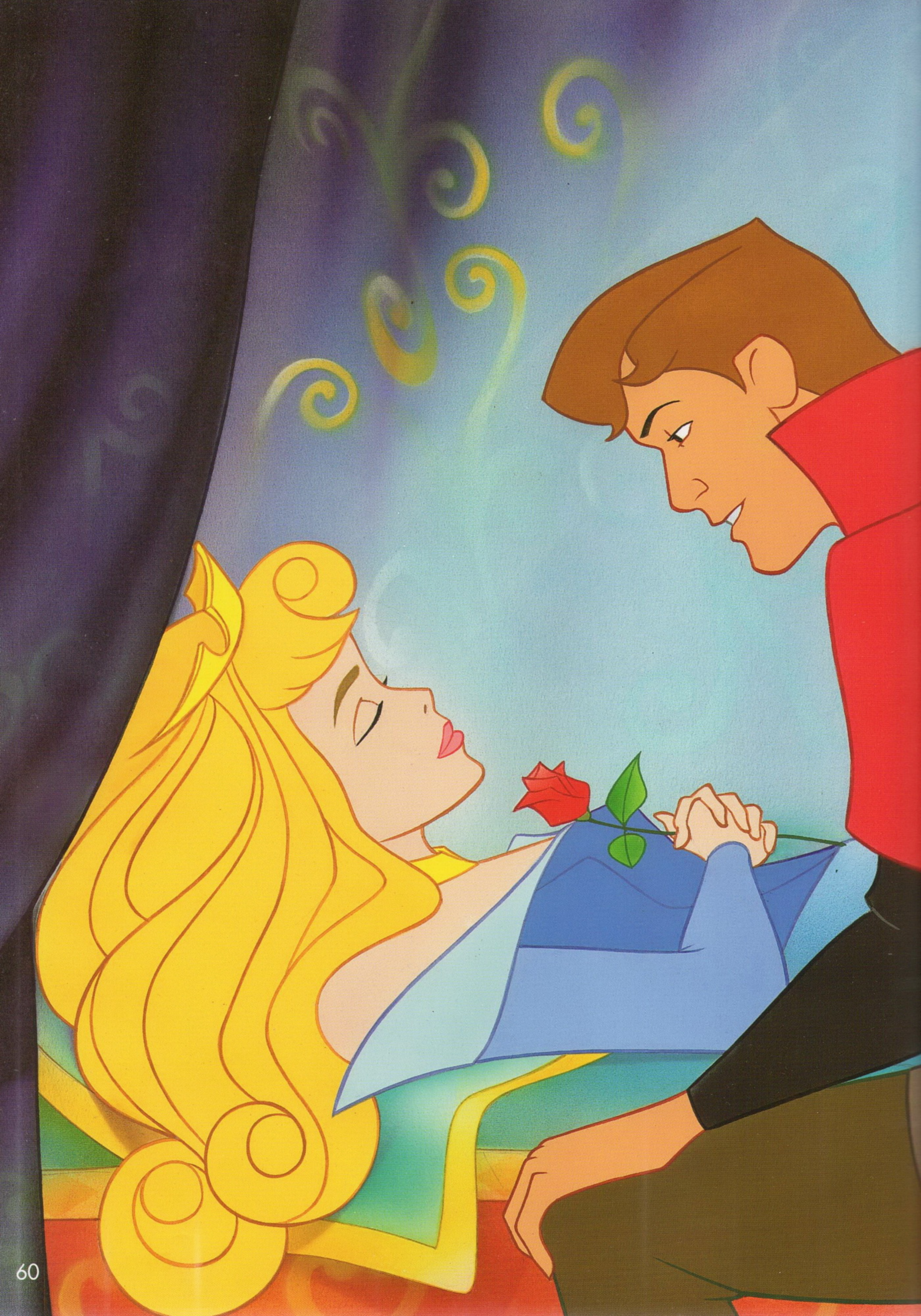

Malefica porni în grabă pe urmele prințului. Îl ajunse și se așeză în fața lui sub forma unei mingi de foc uriașe care se rotea ametitor. Prințul se retrase și scoase sabia din teacă. Zânele priveau îngrozite, așteptând ce avea să se petreacă.

Silueta vrăjitoarei se ridică în aer și în câteva clipe se transformă într-un balaur uriaș care scuipa flăcări. Balaurul porni atacul.

Phillip aruncă sabia cu putere. Aceasta țâșni ca o săgeată împinsă de puterea zânelor și se înfipse în inima balaurului. Cuprins de durere, balaurul se clătină pe marginea stâncii și se prăbuși într-o prăpastie nesfârșit de adâncă.

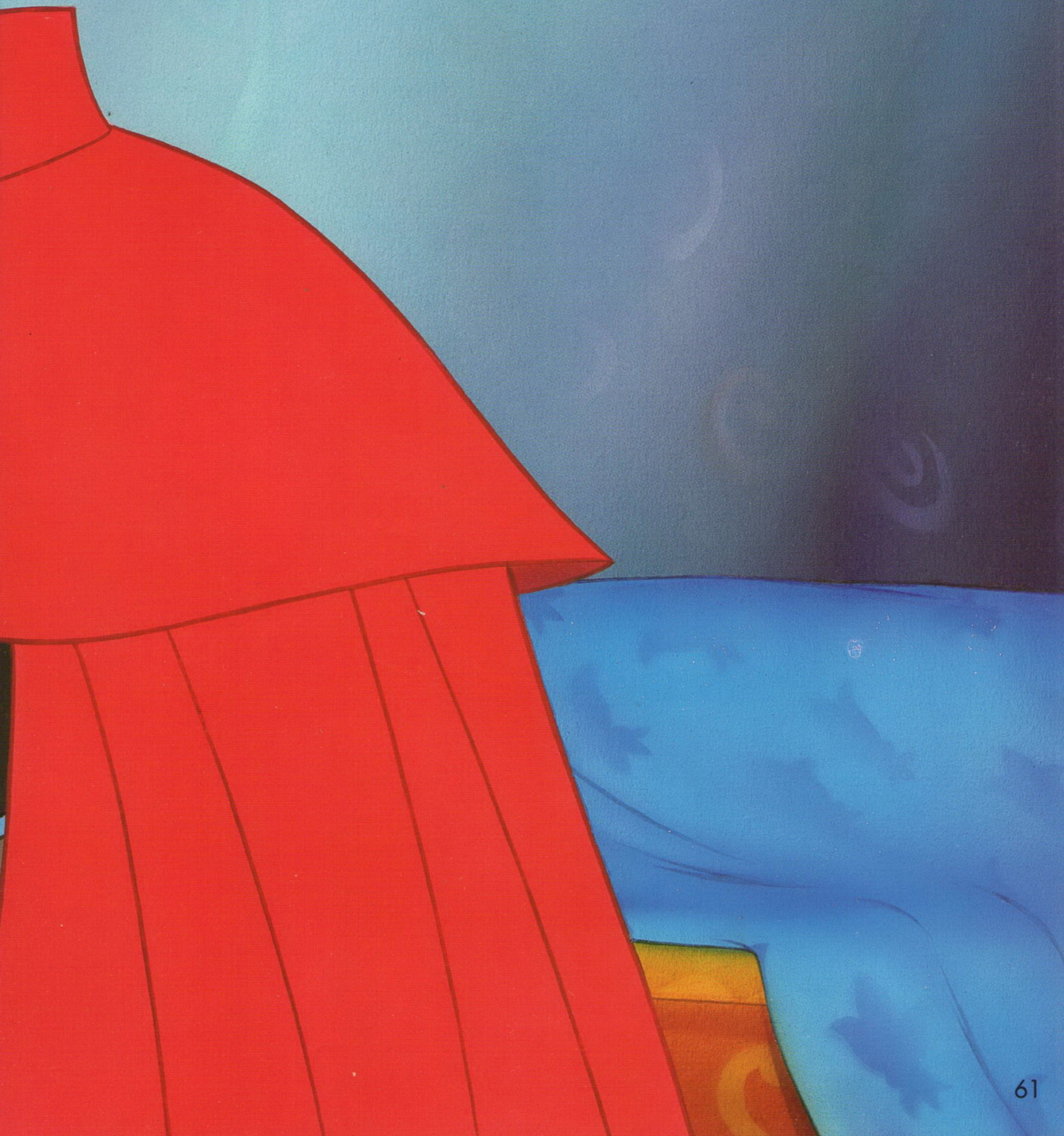
Zânele nu mai așteptară nicio clipă. Îl duseră pe prinț în turnul castelului, unde Aurora dormea sub puterea vrăjii. Phillip o privi pe Aurora, apoi se așeză în genunchi și își lipi buzele de ale ei.

Zânele nici nu mai puteau respira de emoție.

Încet, pleoapele Aurorei se deschiseră. Prințesa își privi iubitul și zâmbi fericită.

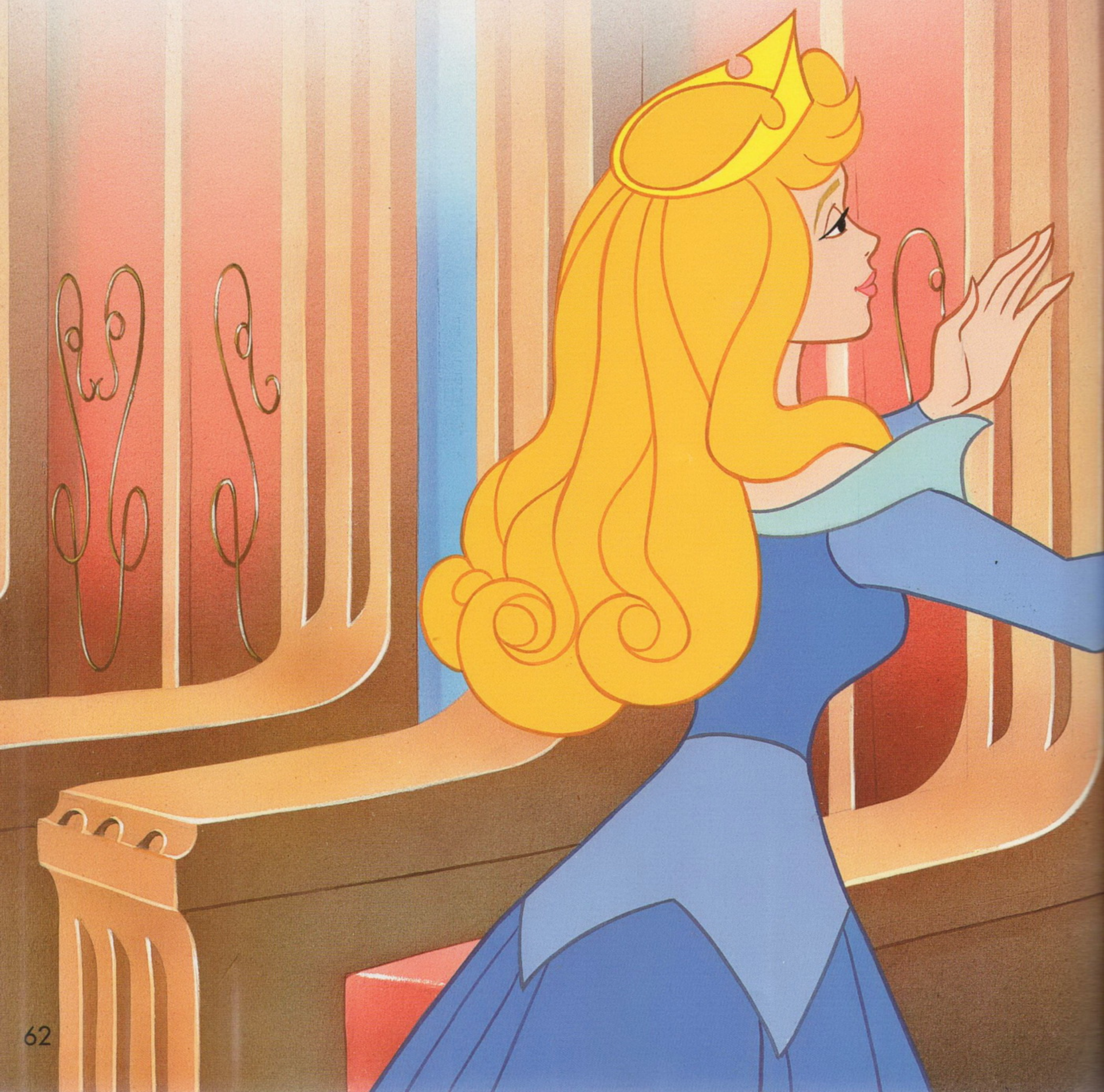
Cuprinse de încântare, zânele bune se îmbrățișară strigând de bucurie.

Și dintr-odată toți curtenii începură să se trezească la viață.

Când regele Ștefan și regina Leah îi văzură pe Phillip și Aurora mergând la braț, inimile li se umplură de bucurie. Fiica lor era sănătoasă și mai frumoasă decât își putuseră imagina vreodată. Aurora se aruncă în brațele mamei sale, fericită s-o regăsească sănătoasă. Tânăra pereche îi sărută apoi pe regele Ștefan și pe regele Hubert.

În jurul lor, oaspeții aplaudau încântați.

În sala balului începu să cânte muzica, iar prințul Phillip o invită pe Aurora la dans. Dansară toată noaptea, înconjurați de dragostea și admirația celor din jur.

De la unul dintre balcoane, zânele priveau mulțumite petrecerea. Fauna nu și putea stăpâni suspinele.

– Ce-ai pătit, draga mea? întrebă Flora.

– O, îmi plac atât de mult finalurile fericite! răspuse Fauna.

Iar dansul acela era doar o părticică din magia unui vis care se împlinise.

Colecția Clasic

